

Skvarčepis

Likovni izdelki
POROČILA

ZGODBE *pesni*

NAGOVOR GOSPE RAVNATELJICE

V pričakovanju se skriva tudi upanje. Naj bo povezano z željo. Morda tisto, ki smo jo v srce zapisali ob koncu koledarskega leta. Za začetek lahko upamo na sneg, ki nam bo polepšal skorajšnje zimske počitnice.

Ko se vrnemo, bodo dnevi daljši, v nas pa bosta rasla upanje in želja po uspehu ob koncu šolskega leta. Dobro je, ker je uspeh odvisen le od dela in truda nas samih.

Kristina Renko, ravnateljica

Jošt Zidar Gorišek, 1. b

SKVARČA POROČA

EKO DAN

V četrtek, 14. 11. 2024, smo vsi sedmi razredi imeli eko dan. Učencem 7. a se je začel že s predhodno uro in zato končal že po 4. uri.

Ob 7.30 smo se dobili pred šolo, kjer smo počakali na našega razrednika in sorazredničarko. Ko smo vsi prišli, smo se odpravili na proleto, kjer so imeli parkiranega transformerja. Tam so nam povedali vse o recikliranju še delujočih in nedelujočih naprav. Ko smo že zmrzovali, smo se hitro odpravili noter. Šli smo v Van Goghovo učilnico, kjer so nam predstavili kmetijo iz Radeč. Tam smo lahko poskusili domače pridelke s kmetije, ki so bili zelo dobri. Nato smo se odpravili v športno dvorano, kjer smo se lahko zamotili za eno šolsko uro. Zadnji dve uri smo namenili izdelovanju predstavitev po skupinah. Delali smo jih v učilnici za tehniko. Teme so bile o tem, kako zaščititi naš planet.

Veronika Nikler, 7. a

SKVARČA JE IGRIV

UGANKE

Kjer otroci jejo in govorijo -
kaj in kje je ta prostor?

Kdo vas pelje v razred,
Ko nastopi prvi šolski dan?

Kje se mi zelo radi
zabavamo med dvema ognjema?

Kje vsi v en glas zapojemo
lepe pesmi?

Pri katerem predmetu znamo
potovati v preteklost?

Kjer se zabavamo v kuhinji
in kuhamo. Kje je to?

Matic Potočnik, 6. b

Larisa Škorjanc, 7. a

(Rešitve ugank so na koncu te številke)

SKVARČA JE USTVARJALEN

NIZ ZIMSKO-BOŽIČNIH HAIUKUJEV

Zimski čas je tu,
vsi veseli smo zelo
in haiku je tu. –

Božič je prišel,
to božični je haiku,
vsi veseli smo.

Hitro brž v sani
in po hribu se spusti,
sneg se že tali.

Decembra že smo,
novo leto, pripravi se,
že januar je.

Decembra smo že,
Božiček že prihaja,
vsi že čakamo.

Julija Zibelnik, 7. a

S KOLESOM V VESOLJE

Živijo! Jaz sem Jupiter. Kot že moje ime pove, sta moja starša (tako kot jaz) velika oboževalca vesolja, ki delata na mednarodni vesoljski postaji.

Neko noč sem opazoval zvezde. Ko sem zagledal zvezdni utrinek, sem si takoj zaželel kolo, ki bi me lahko odneslo na najbolj oddaljen planet. Zvezda je še enkrat poblisnila in nisem je več videl. Naslednji dan sem pred vrati, na dvorišču, našel čisto novo kolo. Odločil sem se, da o tem ne bom ničesar povedal svojim staršema ter da še to noč odrinem v vesolje. Ko je že padal mrak, sem staršema rekel, da grem v park, ker sem si zamislil, da bi tam izvedel svoj polet. Obrnil sem pedala in že sem bil na poti na planet X. Kar naenkrat se je začela nevihta meteorjev. Vijugal sem levo in desno, dokler nisem prišel do planeta. Nato sem pogledal na uro in videl, da je že skoraj jutro. Malo sem se razgledal po planetu in odšel domov.

Tako se zaključi moje potovanje, a tega nikar ne omenite mojim staršem, ker ne vedo nič o tem.

Lili Lepej, 6. c

Ema Komljenović, 1. a

ČUDEŽNA KLJUKA

Nekoč je živel kralj, ki je imel tri sinove. Bližala se mu je smrt, zato se je odločil, da bo svojim sinovom nekaj naročil.

Tisti, ki bo skuhal najboljše kosilo, tisti bo njegov naslednik. Tako je tudi naredil.

Prvi je kosilo skuhal najstarejši sin. Ko je prišel v kuhinjo, je videl, kako berač je, kar je skuhal. Tako ga je spodil.

Tako je storil tudi drugi sin. Tretji pa je beraču rekel: »Kar najej se, hrane je dovolj za vse!«

Pojedel je kosilo, nato pa dejal : »V zahvalo, ker si tako prijazen, ti podarim čudežno kljuko. Če si boš česa želel, samo kljuko daj na vrata, dvakrat vrata odpri in zapri, tretjič pa se bo v prečudoviti sobi na lepi mizi znašlo to, kar si želiš.«

Tretji sin si je zaželel najboljše jedi na mizi in res se je to zgodilo. Kralju je bilo najbolj dobro to kosilo, zato je tudi on dobil vse njegovo premoženje.

Druga dva sinova še vedno želita skuhati boljše kosilo od njega, pa jima še vedno ni uspelo in jima tudi ne bo.

Tinkara Sušnik, 6. c

MAČEK

Vsako sredo s šolsko kredo
maček praska razne črke,
z repom viha brke,
hvalijo ga miši,
da se sliši učenjak pri hiši.

Matic Guček, 4. b

ČAS ČUDEŽEV

December je tu,
božični je čas –
čudežev čas.

Snežinke bele
se po nebu vrtijo
in nežno se
na tla spustijo.

Otroci na snegu
snežake gradijo,
snežene kepe
v rokah držijo.

V tem čarobnem času
ljudem se izriše
nasmeh na obrazu.

Na božični večer
neučakani zaspimo vsi,
ponoči pa Božiček
pod smreko darila pusti.

Zjutraj se veseli zbudimo,
darila odpremo
in se skupaj veselimo.

Tinkara Habjan, 7. a

Erik Matul, 1. a

MALI TIGER

V živalskem vrtu vsako sredo
mali tiger s kredo
uči se dolgo abecedo.

Njegove oči so mrke,
ko prebira strašne črke,
zviija rep in brke.

Pri medvedu dobro sliši,
kako nagajajo mu miši
in potem zbežijo proti svoji hiši.

Ana Zelenšek, 4. b

Erazem Bergant, 1. b

HRČICA PIKA

Hrčica Pika,
je lepa kot slika.
Ima okrogel trebušček,
ker je mali požerušček.

Ves dan prespi,
noč pa celo prebedi.
po kletki nori,
kot, da se ji kam mudi.

Na hišico spleza in se igra,
kot bi na igrišču bila.
v kletki naredi pravi kraval,
kot bi prišel velik val.

Zjutraj se v hišico skrije
in se z vato pokrije.
Spi do noči,
potem pa se vse spet ponovi.

Žana Veselič 4. b

MIŠJI DAN

Miši se lovijo po hiši,
za njimi teče maček,
ki rad ima miši.

Miši razlagajo povsod,
zakaj maček jih lovi vsak dan,
zakaj vedno skrijejo se v sod.

Miši vsak dan hitijo,
enkrat pa nekaj se zgodi,
kosi namreč priletijo.

Takrat pa maček prihiti,
in kose preplaši.

Miši so vesele,
maček pa razjarjen.
Miši napodi v sod,
kjer so noč presedele.

Julija Prašnikar, 4. b

VESELJA MESEC

Srečni je mesec
končno prišel,
veselje prinesel
nam je vsem.

Je čas daril
in čestitk,
vsem želimo
vesel božič.

Potem pa pride
še novo leto.
Zaspani odpravimo se spat,
a veseli se pozno zbudimo,
saj v novem letu
zdaj živimo.

Erika Borišek, 8. b

Julia Zupan, 1. a

ČAS ČUDEŽEV

Nekoč sem sedela pred kaminom, pila topel čaj in gledala, kako ogenj prasketa. Kar naenkrat sem se znašla v deželi, kjer so bila tla iz sladkorne pene, drevesa iz čokolade, na njih pa so rasle mrvice. Na grmu sem našla obešeno košaro. Vzela sem jo. Bila je prazna. Odločila sem se, da nabere nekaj sladkarij za domov. Začela sem nabirati. Nabirala sem in nabirala, dokler nisem začutila, da se mi je v čevljih nabralo nekaj lepljivega. Bil je žvečilni gumi. Hitro sem morala ven, da me ne pogoltne kot živi pesek. A žal sem bila že prepozna, saj sem obtičala v njem. Pogledala sem levo, desno, ampak nikjer ničesar. Žvečilni gumi mi je segal že do vratu. Pogledala sem še gor. »Sladkorna palčka!« sem zakričala. Prijela sem jo in po njej plezala, dokler nisem priplezala do čokoladne veje.

Takrat me je nekaj začelo trepljati. Zbudila sem se, trepljala me je moja mačka. Samo sanjalo se mi je. Vzela sem jo v naročje in ji povedala, kar se mi je zgodilo.

Tinkara Sušnik, 6. c

LUČKE NA NEBU

Lučke na nebu svetijo lepo,
otroci snežake delajo,
starši pa v brado si mrmrajo ,
ko bi vsaj kapo otroc' hotel.

Vsi že Božička čakamo,
da Rudolfa nahranimo
in darila pričakamo.

Julija Zibelnik, 7. a

PESEM O VALU

V šoli v sredo
sem pozabil,
kako napisati abecedo,
in zato je učitelj vame vrgel
kredo

Od zdaj naprej so mrke
vse besede in črke,
učitelj pa še vedno viha brke.

Zdaj se v naši hiši
vsak dan sliši:
»Tiho bodi, Val, in piši.«

Val Lenarčič, 4. b

POPOLNOST

Popoln ni nihče,
a hkrati smo vsi.
Vsak je in ni,
vsak na svoj način.

Popolnosti nihče ne pozna,
ker si vsi drugače popolnost
predstavljamo
in jo iščemo.

Morda jo najdemo
v prijateljstvu, ljubezni,

to izvemo le, če se prepustimo
občutkom in smo edinstveno
popolni.

Julija Zibelnik, 7. a

Mia Bučar, 1. b

ČAS ČUDEŽEV

Nekoč, ko sem bil jaz, slavni Božiček, še otrok ... Takrat božiča še nismo praznovali tako kot danes in otroci še niso bili tako razvajeni in pohlepni.

Raje smo imeli pustolovščine in družinske večere, polne smeha in zabave. Pri nas smo vsako leto doživeli veliko čudežev. Nekoč leteče sani, drugič jelena z rdečim nosom ... Ravno zato sem se odločil, da postanem Božiček, da bi osrečeval otroke in še sam izvajal čudeže ter da bi se vozil s sanmi in božal jelena z rdečim nosom. Ne pa da bi postal njihov suženj in jim kupoval zelo draga darila. A to se mi je pripetilo, ker nisem bil pozoren.

Zgodilo se je naslednje. Neki bogataš, po imenu Nik Bogataj, se je spomnil, da bi dobro zaslužil, če bi izdeloval zelo drage igrače. Moja vsevidna in vsevedna krogla je bila ravno na popravilu in nisem vedel, kaj načrtuje. Izumil je barbike in podjetje Barbie ter avtomobilčke, z njimi pa Monster Trucks. Za to je dobil res bajni zaslužek. Večino denarja je dobil prav od mene, saj me je veliko otrok prosilo za barbike in avtomobilčke.

Vidite, tako se ti godi, če si Božiček!

Lili Lepej, 6. a

O JABOLKU, KRUHU, MEDU IN MLEKU

(V gozdu)

MED: Jabolko, kje pa si? (zaskrbljeno)

JABOLKO: Poišči me! (igrivo)

MED: Aaaa! Medved gre! (prestrašeno)

KRUH: Kje ga vidiš? Ker jaz ga ne vidim.
(gleda v vse smeri)

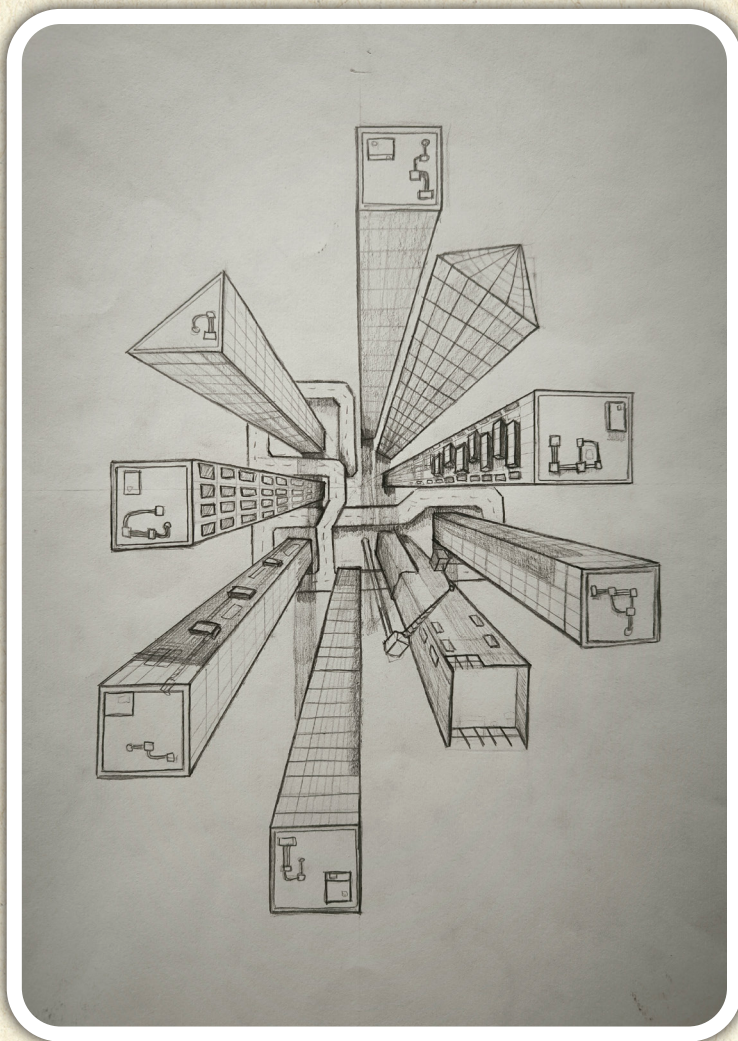
MED: Ah, ne vidim ga. Mislil sem, da si ti, v bistvu pa tako vzhajal.

KRUH: Aja, to! Sem ... Sem lep, kajne?

KVASOVKE: Jej, kako zabavno!!! (veselo)

MLEKO: Padel sem v vodo! Pomagajte mi!!! (vpitje)

JABOLKO: Pa dajte no, poiščite me! (igrivo
+ jezno)

Max Vogrinec, 9. c

MED: Jabolko, nehaj se norčevati in nam raje pomagaj potegniti mleko iz vode. (jezno)

JABOLKO: Zakaj niste za nobene hece? (na videz užaljeno)

MLEKO: Jabolko, nehaj komplicirat in mi raje pomagaj iz vode. (jezno)

MED: Pomagajte! Konec poti vidim neko vas! (navdušeno)

KRUH + MLEKO: JEJJ!!! (navdušeno)

JABOLKO: OOOO! (žalostno)

(V vasi)

MED: Pridite, pojdimo se pogret v eno izmed hišic. (veselo)

KRUH: V redu, ampak le za 5 minut. (živčno)

MLEKO: Ja, ker smo 15. novembra. (živčno)

JABOLKO: Juhu! Gret se gremo. (veselo)

(V hiški)

JABOLKO: Kako toplo! (uživa)

MED: Res, res. (prikimava)

MLEKO + KRUH: V redu, zdaj pa pojdimo. (živčno)

JABOLKO IN MED: Ne še! (jezno)

ČLOVEK: Jabolko, kruh med in mleko. (zadovoljno) (na krožnik)

JABOLKO: Škoda, naše potovanje se očitno končuje. (žalostno)

KRUH + MLEKO: Ja, očitno res. (očitajoče)

MED: Oprostita mi, kako dober zajtrk - tradicionalni slovenski.

KONEC

Lili Šmid, 7. b

Jakob Korbar, 1. a

Ker se nam je zgodil neljub pripetljaj, pri katerem se nam je zamaknilo ime avtorice nadvse ustvarjalne posodobitve besedila Williama Shakespeara: Romeo in Julija, smo se v uredništvu odločili, da besedilo z avtoričinim imenom objavimo znova. Za napako pa se avtorici Tii Centrih iz 9. a iskreno opravičujemo.

ROMEO IN JULIJA DANES

Družini Monteg in Capulet sta bili na smrt sprti zaradi posla na trgu. Obe družini sta imeli restavracije z različno hrano. Tekmovali sta, kdo bo imel več obiskovalcev. Družina Monteg se je 7 let nazaj priselila iz Srbije v Slovenijo. Družina Capulet pa se je 2 leti nazaj priselila v isti blok kot družina Monteg.

Nekega dne je Romeo želel igrati igrice, a noben njegov prijatelj ni imel časa. Zato je poklical svojo spletno prijateljico Julijo, a ni vedel, da je Capuletova hči. Skupaj sta vedno igrala igrice. Takoj sta se tudi zaljubila.

ROMEO: Tako dobra si v tej igri, Julija.

JULIJA: No, veliko sem vadila. Poleg tega je igranje s tabo lažje.

ROMEO: Zdi se mi, da se res razumeva, veš? Tega ne rečem nikomur drugemu na spletu.

JULIJA: Tudi jaz tako čutim, Romeo. Zdi se mi, da me nihče ne razume tako kot ti.

Nekaj tednov pozneje. Romeo in Julija sta vsak v svoji sobi in se prvič pogovarjata preko video klica.

ROMEO: Hej, razmišljal sem, mogoče bi se lahko srečala? V resničnem življenju, mislim.

JULIJA: Ja, to bi bilo neverjetno. Mislim, da se že pogovarjava več mesecev. Zdi se mi, kot da te že poznam ... Ampak če bi te srečala v živo, bi bilo še bolj resnično.

Naenkrat Julija zasliši očetov glas v ozadju. Tudi Romeo ga sliši.

ROMEO: Je to tvoj oče? Ta glas mi je znan ...

JULIJA (v paniki hitro utiša mikrofona, nato tipka): Romeo, nekaj ti moram povedati.

ROMEO: Kaj je?

JULIJA: Jaz sem Capuletova. Moja družina sovraži tvojo družino.

ROMEO: Capulet? Ne. Ali se hecaš? ... Moj oče govori o tvoji družini, kot da so naši največji sovražniki! Ampak to je njihova stvar. To naju ne spremeni, Julija.

JULIJA: Vem, ampak tega ne bodo nikoli razumeli. Sovražijo se. In če izvejo za naju ... Poskusili naju bodo ločiti ...

Nastopi trenutek tišine.

ROMEO: Julija. To se ne sme končati kar tako. Imava svoji življenji, svoji odločitvi. Skupaj lahko končava to sovraštvo.

JULIJA: Kako, Romeo? Kako lahko kaj takega spremeniva?

ROMEO: Pokazala jim bova, da sva več kot ime in družina. Ko se jutri srečava, bova posnela fotografijo in jo objavila na spletu, tako da jo bodo vsi videli. Ne bodo imeli izbire, kot da to sprejmejo.

JULIJA: Si prepričan?

ROMEO: Nikoli nisem bil bolj prepričan. Midva piševa svojo zgodbo.

Naslednji dan, v mestnem parku. Romeo in Julija se končno srečata. Sprva jima je nerodno, ko stojita drug pred drugim.

ROMEO: Torej tako izgledaš brez avatarja?

JULIJA: Bolje kot moj avatar, kajne?

Zasmejita se, Romeo vzame telefon. Naredila bosta selfie. Julija objavi fotografijo z napisom: Monteg in Capulet, skupaj boljša.

Larisa Škorjanc, 7. a

JULIJA: Zdaj je objavljeno ... Ni poti nazaj.

ROMEO: Ne bi želel. Naj govorijo, kar hočejo. Midva piševa svoj konec.

Naslednji dan- v Capuletovem stanovanju

GOSPOD CAPULET: Kako si drzneš? Kako si drzneš objaviti sliko z našim smrtnim sovražnikom?

GOSPA CAPULET: To ni samo igra. Ljudje to vidijo. Kakšna sramota! Naši prijatelji bodo mislili, da smo izgubili svoj ponos!

GOSPOD CAPULET: Niti besede več, Julija! Ne boš ga več videla. Od zdaj naprej te bom imel na očeh! Monteg ni več samo sovražnik. Zdaj je nevarnost!

V Montegovem stanovanju

GOSPOD MONTEG: Romeo! Kaj se dogaja? Ti s Capuletovo hčerko? To je izdaja naše družine!

ROMEO: Ni izdaja, oče. Julija in jaz ... Naju ne morete ločiti zaradi nekega nesporazuma!

GOSPOD MONTEG: Ločiti? Seveda vaju bomo ločili! Ne boš se več srečeval s Capuletovo hčerko!

Čez nekaj dni. Julija sedi ob oknu, žalostna, ko zasliši nežno trkanje. Odpre okno in zagleda majhen dron, ki lebdi zunaj. Na njem je pritrjena majhna kamera in zasliši Romeov glas prek zvočnika.

ROMEO: Julija, ne morem več čakati. Midva morava nekaj storiti!

JULIJA: Tudi jaz te pogrešam, Romeo. Toda kako bova premagala najine starše?

ROMEO: Premagala jih ne bova z uporom. Morava jim pokazati, da je sovraštvo zamen. Odkriti morava način, da jih združiva.

JULIJA: Kaj pa, če bi jih spomnila, zakaj so se sploh začeli prepirati? Če bi našla način, da skupaj rešimo problem, bi jih lahko združilo.

ROMEO: Seveda! Ne gre za to, da jih prepričava, da se imajo radi. Gre za to, da rešiva težavo. Če jih prepričava, da sodelovanje koristi obema družinama, bodo morali pozabiti na sovraštvo.

JULIJA: Dogovorjeno. Srečajva se jutri ponoči, ko vsi spiyo. Razmisliiva o načrtu.

Naslednji večer. Romeo in Julija se srečata na skrivaj v mestnem parku. Oba zamišljena sedita na klopi.

ROMEO: Posel ... Vse izhaja iz tega ... Naši podjetji se borita za prevlado na trgu. Toda kaj, če bi našla projekt, kjer bi morali sodelovati?

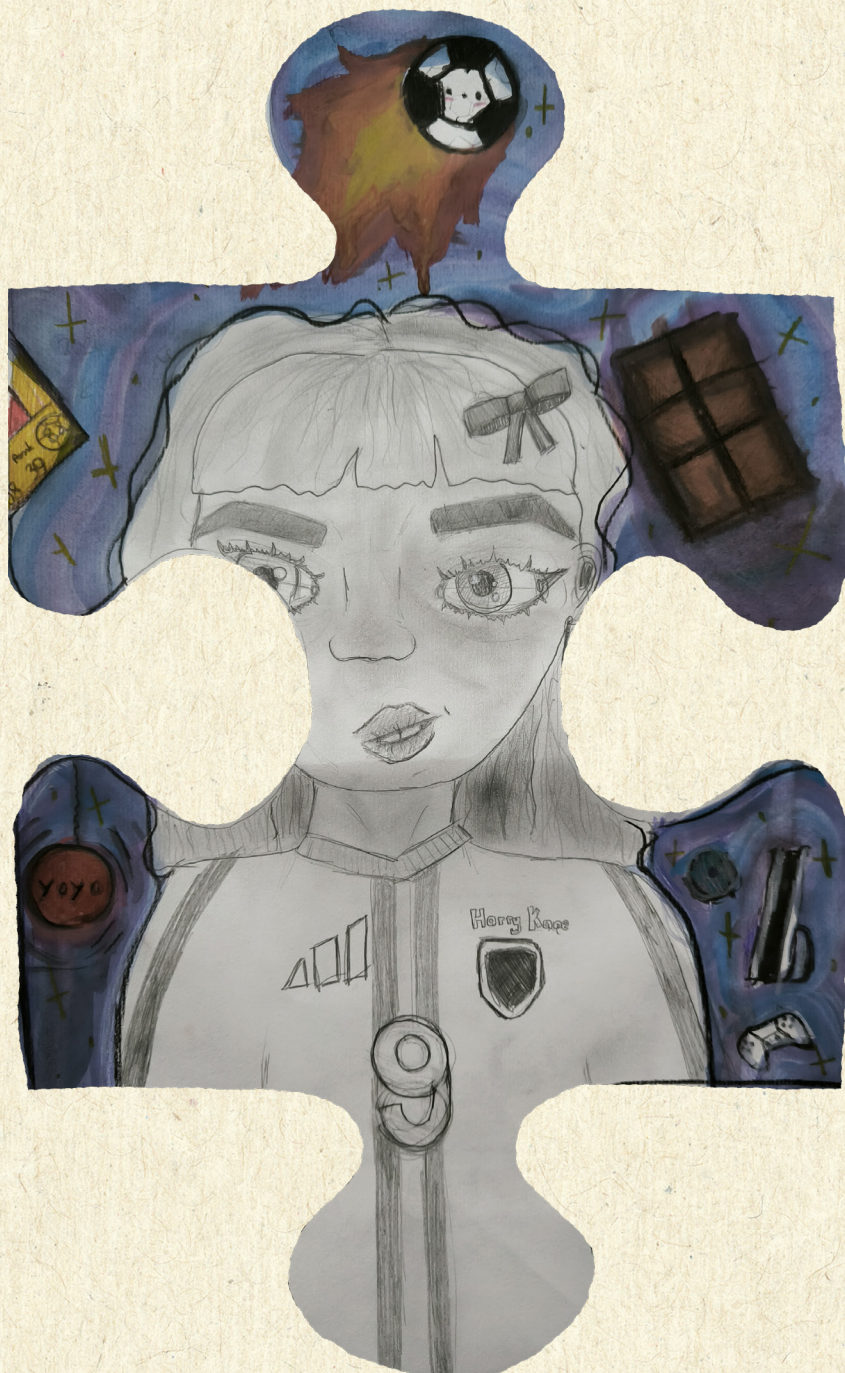
JULIJA: To je to! Kaj pa pogovor o novem podjetju?

ROMEO: To bi delovalo.

Naslednji teden sta obe družini sedeli za mizo pri Montegih.

ROMEO: Dolga leta že tekmujemo. Toda svet se spreminja. Potrebujemo partnerstva, ne prepira. Zato predlagava združitev moči ..., novo podjetje, ki bo kombiniralo hrano obeh restavracij. Z inovacijo lahko dosežemo več skupaj kot vsak posebej.

GOSPOD MONTEG: Ti res misliš, da to lahko deluje?

Veronika Nikler, 7. a

GOSPOD CAPULET: Zamisel je dobra. Če združimo moči, bi to bila lahko priložnost, ampak to ne pomeni, da se bova takoj strinjala.

ROMEO: Ne gre za to, da se strinjate zdaj. Gre za prihodnost. Gre za to, da nama daste priložnost. Gre tudi za naju.

GOSPOD MONTEG: Prav. Naj vama bo.

GOSPOD CAPULET: Morda je čas za novo poglavje.

Tia Centrih, 9. a

Mila Dornik, 1. a

REŠITVE MATIČEVIH UGANK:

jedilnica,
razredničarka
v telovadnici
v glasbeni učilnici
pri zgodovini
v učilnici za gospodinjstvo

UREDNIŠTVO:

Veronika Nikler

Julija Zibelnik

Matic Potočnik

Ela Veteršek

Tinkara Sušnik

Grafično oblikovanje:
Barbara Lekše

Skvarčepis

januar 2025

Mentorica RaP Skvarčepis:
Anja Šircelj